

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 224/2017-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], Estónsko, zastúpeného advokátom Mgr. Petrom Troščákom, Hlavná 50, Prešov, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Em 7/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. apríla 2017 doručená sťažnosť [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice I (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 Em 7/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že na okresnom súde podal 7. decembra 2016 prostredníctvom svojho právneho zástupcu návrh na súdny výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“), pretože mu matka bránila v styku s deťmi, hoci uznesením Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 8 CoP 340/2016 z 21. októbra 2016 (ďalej len „neodkladné opatrenie krajského súdu“) bol zmenený (upravený) jeho styk tak, že sťažovateľ je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každú prvú sobotu a nedeľu v mesiaci od 10.00 h do 18.00 h na území Slovenskej republiky. Matka je povinná deti v určenom čase pripraviť a odovzdať ich sťažovateľovi v mieste jej bydliska. Neodkladné opatrenie bolo vydané v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 18 C 131/2016, predmetom ktorého je „*návrat mal. detí do cudziny v zmysle ust. § 123 a nasl.*“ CMP, pretože sú matkou neoprávnene zadržované na území Slovenskej republiky (toto konanie je namietané na ústavnom súde vo veci sp. zn. Rvp 570/2017, pozn.).

3. Sťažovateľ podal návrh na výkon rozhodnutia, pretože matka maloletých detí nedodržiavala neodkladné opatrenie, ktorým bol upravený jeho styk s maloletými deťmi. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že už len samotná skutočnosť, že v konaní o návrh maloletých detí je extrémne krátka lehota na rozhodnutie, okresný súd mal postupovať podľa § 384 ods. 2 CMP, a to uskutočniť výkon rozhodnutia bez vykonania úkonov a opatrení smerujúcich k dobrovoľnému splneniu povinností.

4. Na základe návrhu sťažovateľa podaného 8. decembra 2016 však okresný súd napriek žiadostiam sťažovateľa o urýchlené rozhodnutie urobil v napadnutom konaní len jeden relevantný úkon, a to 13. januára 2017 vyzval matku maloletých detí oznámiť, z akých dôvodov nedodržiava prijaté neodkladné opatrenie (vyjadrenie matky okresný súd doručil sťažovateľovi až 13. marca 2017, pozn.). V odpovedi na jeho sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr. 26/17 z 13. marca 2017 sťažovateľovi oznámil, že „*ak sa styk otca s maloletými deťmi nerealizoval, stalo sa tak z ospravedlniteľných dôvodov*“. Súčasne bola jeho sťažnosť vyhodnotená okresným súdom ako nedôvodná.

5. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom rozhodol, že jeho označené práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a právo na prejednanie veci v primeranej lehote postupom Okresného súdu Košice I v napadnutom konaní bolo porušené. Súčasne žiada, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, zakázal mu pokračovať v porušovaní označených práv, a súčasne sa domáha aj priznania finančného zadosťučinenia v sume 4 000 € a úhrady trov konania.

II.

6. Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Ústavný súd v súlade s § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

8. Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva, reálnosť ktorej

by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02, I. ÚS 553/2016).

9. Sťažovateľ sa prostredníctvom podanej ústavnej sťažnosti domáha vyslovenia porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu z dôvodu, že okresný súd je nečinný, pretože dosiaľ nezabezpečil výkon rozhodnutia podľa § 370 a nasl. ustanovení CMP, aby sa sťažovateľ mohol stykať so svojou maloletou dcérou v určené dni každého mesiaca.

10. V prípade výkladu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 280/08, I. ÚS 326/2010).

11. Ústavný súd je v súlade so svojou všeobecnou právomocou vyjadrenou v čl. 124 ústavy súdnym orgánom ochrany ústavnosti. Úlohou ústavného súdu nie je posudzovanie skutkových záverov všeobecných súdov, pretože to nepatrí do právomoci ústavného súdu ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti. Ústavný súd sa súčasne nemôže vyjadrovať k procesnému postupu v konaní o výkon rozhodnutia vo veciach maloletých detí a možnému postupu podľa § 384 ods. 2 CMP, ako to uviedol sťažovateľ (pozri bod 3), pretože dôsledné zistenie skutkového stavu patrí iba do výlučnej právomoci všeobecného súdu a podrobnosti výkonu rozhodnutia upravuje v súčasnosti nielen spomínaný Civilný mimosporový poriadok, ale bližšie to upravuje aj vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia o výchove maloletých detí, ktoré dávajú súdom ďalšie zákonné možnosti (skúmanie existencie ospravedlniteľných dôvodov, uloženie povinnosti podrobiť sa sociálnemu poradenstvu, psychologickému poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu neodkladným opatrením, možnosť uložiť účastníkom zúčastniť sa mediácie a podobne), ktoré majú uľahčiť dosiahnutie cieľa, a to zabezpečiť riadnu výchovu maloletých pri zachovaní najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa. Voľba prostriedkov smerujúcich k výkonu rozhodnutia vo veci maloletých (ako to správne uviedol aj okresný

súd 13. marca 2017 v odpovedi na jeho sťažnosť) je aj v danom prípade „*ponechaná výhradne na voľbe súdu a nie účastníkov konania*“.

12. Vzhľadom na špecifickosť dotknutého konania je potrebné uviesť, že samotný čas prebiehajúceho konania v prípade výkonu rozhodnutia týkajúceho sa výchovy maloletých (od 8. decembra 2016, keď sťažovateľ podal návrh, do 6. apríla 2017, keď bola sťažnosť doručená ústavnému súdu) napriek citlivosti posudzovanej veci už na prvý pohľad nespĺňa ústavnú intenzitu prietahov v konaní, a preto ústavný súd dospel k názoru (ako predtým okresný súd), že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená (pozri aj bod 4).

13. Na základe uvedených skutočností ústavný súd konštatuje, že aj keď sťažovateľ nie je spokojný s priebehom tohto konania, na druhej strane však je zrejmé, že okresný súd v napadnutom konaní priebežne koná a jeho postup zatiaľ nemožno hodnotiť ako zjavne neprimeraný, prípadne nesprávny. Z týchto dôvodov ústavný súd nevzhladol existenciu takých skutočností, ktoré by zakladali možnosť vyslovenia porušenia základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v napadnutom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, a preto ju pri predbežnom prerokovaní odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

14. Ústavný súd nad rámec zároveň konštatuje, že toto uznesenie netvorí prekážku *res iudicata*, to znamená, že nič nebráni tomu, aby sa sťažovateľ opätovne obrátil na ústavný súd so sťažnosťou v prípade, že v napadnutom konaní bude zo strany konajúcich súdov skutočne dochádzať k zbytočným prietahom, ktoré budú mať aj ústavnoprávny rozmer.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok; to neplatí, ak rozhodnutím orgánu medzinárodnej organizácie zriadeného na uplatňovanie medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná, vznikne Slovenskej republike povinnosť v konaní pred ústavným súdom znovu preskúmať už prijaté rozhodnutie ústavného súdu (čl. 133 ústavy)

V Košiciach 19. apríla 2017